

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

EU

κατά

PE Digital GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, για τον καθορισμό του αναλογούντος ποσού που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής στον έμπορο, όταν ο καταναλωτής αυτός έχει ρητώς ζητήσει να αρχίσει η εκτέλεση της συναφθείσας συμβάσεως κατά τη διάρκεια της προθεσμίας υπαναχωρήσεως και υπαναχωρεί από τη σύμβαση, πρέπει, κατ' αρχήν, να λαμβάνεται υπόψη το συμφωνημένο στην εν λόγω σύμβαση τίμημα για το σύνολο των παροχών που αποτελούν το αντικείμενο της συμβάσεως και να υπολογίζεται το οφειλόμενο ποσό pro rata temporis. Μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η συναφθείσα σύμβαση προβλέπει ρητώς ότι μία ή περισσότερες από τις παροχές πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου από την έναρξη της εκτέλεσής της συμβάσεως, αυτοτελώς, έναντι τιμήματος που πρέπει να καταβληθεί χωριστά, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του τιμήματος που προβλέπεται για μια τέτοια παροχή κατά τον υπολογισμό του ποσού που οφείλεται στον έμπορο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/83, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής της σκέψεως 50, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η συνολική τιμή είναι υπερβολική, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η τιμή της υπηρεσίας που προσφέρει ο οικείος έμπορος σε άλλους καταναλωτές υπό τις ίδιες συνθήκες καθώς και η τιμή της ισοδύναμης υπηρεσίας που παρέχεται από άλλους εμπόρους κατά τον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως.
- 3) Το άρθρο 16, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο της 2, σημείο 11, έχει την έννοια ότι η κατάρτιση, από ιστότοπο συναντήσεων, εκθέσεως αναλύσεως της προσωπικότητας βάσει ενός τεστ προσωπικότητας διενεργηθέντος από τον ιστότοπο αυτόν δεν συνιστά παροχή «ψηφιακού περιεχομένου», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 27 της 27.01.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Οκτωβρίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FT κατά Universitatea «Lucian Blaga» Sibiu, GS κ.λπ, HS, Ministerul Educației Naționale

(Υπόθεση C-644/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2000/78/ΕΚ – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Άρθρα 1, 2 και 3 – Οδηγία 1999/70/CE – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 4 – Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων – Μέτρο ληφθέν από πανεπιστημιακό ίδρυμα κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου – Διατήρηση του καθεστώτος του μόνιμου διδάσκοντος πέραν της νόμιμης ηλικίας συνταξιοδότησης – Δυνατότητα που επιφυλάσσεται στους διδάσκοντες που έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή – Διδάσκοντες που δεν έχουν την ιδιότητα αυτή – Συμβάσεις ορισμένου χρόνου – Αμοιβή κατώτερη από αυτήν που χορηγείται στους μόνιμους διδάσκοντες)

(2020/C 414/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

FT

κατά

Universitatea «Lucian Blaga» Sibiu, GS κ.λπ, HS, Ministerul Educației Naționale

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι δεν εφαρμόζονται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας οι διδάσκοντες ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος που συνεχίζουν να ασκούν το επάγγελμά τους μετά τη συμπλήρωση της νόμιμης ηλικίας συνταξιοδότησης μπορούν να διατηρήσουν το καθεστώς του μόνιμου διδάσκοντος μόνον εφόσον έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή, ενώ οι διδάσκοντες που δεν έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή μπορούν να συνάψουν με το ως άνω ίδρυμα μόνον συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες προβλέπουν καθεστώς κατώτερων αμοιβών σε σχέση με τις αμοιβές των μελών του μόνιμου διδακτικού προσωπικού.
- 2) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής ρύθμισης δυνάμει της οποίας οι διδάσκοντες ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος που συνεχίζουν να ασκούν το επάγγελμά τους μετά τη συμπλήρωση της νόμιμης ηλικίας συνταξιοδότησης μπορούν να διατηρήσουν το καθεστώς του μόνιμου διδάσκοντος μόνον εφόσον έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή, ενώ οι διδάσκοντες που δεν έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή μπορούν να συνάψουν με το ως άνω ίδρυμα μόνον συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες προβλέπουν καθεστώς αμοιβών κατώτερων από αυτές των μελών του μόνιμου διδακτικού προσωπικού, υπό την προϋπόθεση ότι η πρώτη κατηγορία διδασκόντων αποτελείται από εργαζομένους αορίστου χρόνου αντίστοιχους με εκείνους που εμπίπτουν στη δεύτερη κατηγορία και ότι η διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά, ιδίως, το εν λόγω καθεστώς αμοιβών δεν δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 406 της 2.12.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Οκτωβρίου 2020 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt D κατά E

(Υπόθεση C-657/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Απαλλαγές – Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ζ' – Παροχές υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση – Κατάρτιση γνωματεύσεων επί της αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης – Υποκείμενος στον φόρο που έχει εξουσιοδοτηθεί από την ιατρική υπηρεσία του φορέα ασφάλισης έναντι της αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης – Οργανισμοί που αναγνωρίζονται ως κοινωνικού χαρακτήρα]

(2020/C 414/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt D

κατά

E

Διατακτικό

Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

— η κατάρτιση γνωματεύσεων επί της αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης από ανεξάρτητο πραγματογνώμονα για λογαριασμό της ιατρικής υπηρεσίας ενός ταμείου ασφάλισης έναντι της αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, οι οποίες χρησιμοποιούνται από το εν λόγω ταμείο για την εκτίμηση της έκτασης των δικαιωμάτων που μπορούν να έχουν οι ασφαλισμένοι του στις παροχές κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, συνιστά παροχή υπηρεσιών στενά συνδεδεμένη με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση εφόσον είναι απαραίτητη για την ορθή υλοποίηση των επιπτώσεων στο πεδίο αυτό πράξεων·